Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B** **DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2011/65/UE**

z dnia 8 czerwca 2011 r.

w sprawie ograniczenia stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym

(wersja przekształcona)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 88)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Dyrektywa delegowana Komisji 2012/50/UE z dnia 10 października 2012 r.	L 348	16	18.12.2012
►**M2**	Dyrektywa delegowana Komisji 2012/51/UE z dnia 10 października 2012 r.	L 348	18	18.12.2012
►**M3**	Dyrektywa delegowana Komisji 2014/1/UE z dnia 18 października 2013 r.	L 4	45	9.1.2014
►**M4**	Dyrektywa delegowana Komisji 2014/2/UE z dnia 18 października 2013 r.	L 4	47	9.1.2014
►**M5**	Dyrektywa delegowana Komisji 2014/3/UE z dnia 18 października 2013 r.	L 4	49	9.1.2014
►**M6**	Dyrektywa delegowana Komisji 2014/4/UE z dnia 18 października 2013 r.	L 4	51	9.1.2014
►**M7**	Dyrektywa delegowana Komisji 2014/5/UE z dnia 18 października 2013 r.	L 4	53	9.1.2014
►**M8**	Dyrektywa delegowana Komisji 2014/6/UE z dnia 18 października 2013 r.	L 4	55	9.1.2014
►**M9**	Dyrektywa delegowana Komisji 2014/7/UE z dnia 18 października 2013 r.	L 4	57	9.1.2014
►**M10**	Dyrektywa delegowana Komisji 2014/8/UE z dnia 18 października 2013 r.	L 4	59	9.1.2014
►**M11**	Dyrektywa delegowana Komisji 2014/9/UE z dnia 18 października 2013 r.	L 4	61	9.1.2014
►**M12**	Dyrektywa delegowana Komisji 2014/10/UE z dnia 18 października 2013 r.	L 4	63	9.1.2014
►**M13**	Dyrektywa delegowana Komisji 2014/11/UE z dnia 18 października 2013 r.	L 4	65	9.1.2014
►**M14**	Dyrektywa delegowana Komisji 2014/12/UE z dnia 18 października 2013 r.	L 4	67	9.1.2014
►**M15**	Dyrektywa delegowana Komisji 2014/13/UE z dnia 18 października 2013 r.	L 4	69	9.1.2014
►**M16**	Dyrektywa delegowana Komisji 2014/14/UE z dnia 18 października 2013 r.	L 4	71	9.1.2014
►**M17**	Dyrektywa delegowana Komisji 2014/15/UE z dnia 18 października 2013 r.	L 4	73	9.1.2014
►**M18**	Dyrektywa delegowana Komisji 2014/16/UE z dnia 18 października 2013 r.	L 4	75	9.1.2014

sprostowana przez:

►**C1** Sprostowanie, Dz.U. L 209 z 4.8.2012, s. 18 (2011/65/UE)
►**C2** Sprostowanie, Dz.U. L 44 z 14.2.2014, s. 55 (2011/65/UE)

▼B

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2011/65/UE

z dnia 8 czerwca 2011 r.

w sprawie ograniczenia stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym

(wersja przekształcona)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([1]),

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ([2]),

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ([3]),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dyrektywie 2002/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie ograniczenia stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym ([4]) należy wprowadzić szereg zasadniczych zmian. Dla zachowania przejrzystości dyrektywa ta powinna zostać przekształcona.

(2) Różnice istniejące w prawie lub środkach administracyjnych przyjętych przez państwa członkowskie w odniesieniu do ograniczenia stosowania niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (EEE) mogą stworzyć bariery handlowe i zakłócić konkurencję w Unii, przez co mogą mieć bezpośredni wpływ na ustanowienie i funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Dlatego wydaje się, że istnieje potrzeba, aby przyjąć przepisy w tym zakresie i przyczynić się do ochrony zdrowia ludzi oraz przyjaznego dla środowiska odzysku i unieszkodliwiania zużytego EEE.

(3) Dyrektywa 2002/95/WE stanowi, że Komisja dokonuje przeglądu jej przepisów, w szczególności pod kątem włączenia w zakres jej stosowania sprzętu, który zalicza się do określonych kategorii, oraz pod kątem zbadania potrzeby dostosowania wykazu substancji objętych ograniczeniem w oparciu o postęp naukowy, uwzględniając zasadę ostrożności, zgodnie z rezolucją Rady z dnia 4 grudnia 2000 r.

([1]) Dz.U. C 306 z 16.12.2009, s. 36.
([2]) Dz.U. C 141 z 29.5.2010, s. 55.
([3]) Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 24 listopada 2010 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 27 maja 2011 r.
([4]) Dz.U. L 37 z 13.2.2003, s. 19.

▼B

(4) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów ([1]) traktuje zapobieganie jako podstawowy priorytet przepisów dotyczących gospodarowania odpadami. Zapobieganie jest zdefiniowane, między innymi, jako działania zmniejszające zawartość substancji szkodliwych w materiałach i produktach.

(5) W rezolucji z dnia 25 stycznia 1988 r. w sprawie programu wspólnotowego działania w celu zwalczania zanieczyszczeń środowiska przez kadm ([2]) Rada wezwała Komisję do niezwłocznego opracowania szczególnych środków dla takiego programu. Chronione musi być również zdrowie ludzi i dlatego powinna zostać wprowadzona w życie ogólna strategia, która w szczególności ograniczy stosowanie kadmu i pobudzi badania nad substytutami. W rezolucji tej podkreślono, iż stosowanie kadmu powinno zostać ograniczone do przypadków, gdzie nie istnieją bezpieczniejsze alternatywy.

(6) Rozporządzenie (WE) nr 850/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. dotyczące trwałych zanieczyszczeń organicznych ([3]) przypomina, że cel ochrony środowiska i zdrowia ludzkiego przed trwałymi zanieczyszczeniami organicznymi nie może być osiągnięty w wystarczającym stopniu przez państwa członkowskie z uwagi na transgraniczne skutki tych zanieczyszczeń i dlatego można go skuteczniej osiągnąć na poziomie unijnym. Zgodnie z tym rozporządzeniem przypadki uwalniania trwałych zanieczyszczeń organicznych, takich jak dioksyny i furany, stanowiących niezamierzone produkty uboczne procesów przemysłowych, należy jak najszybciej zidentyfikować i ograniczyć, a w przypadkach, gdy jest to wykonalne, ostatecznym celem powinna być ich eliminacja.

(7) Dostępne dowody wskazują, iż środki na zbieranie, przetwarzanie, recykling oraz usuwanie zużytego EEE, określone w dyrektywie 2002/96/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrotechnicznego i elektronicznego (WEEE) ([4]), są niezbędne w celu zmniejszenia problemów gospodarowania odpadami związanymi z metalami ciężkimi i środkami zmniejszającymi palność. Jednakże pomimo tych środków znaczne części zużytego EEE będą w dalszym ciągu znajdowane w bieżących drogach unieszkodliwiania odpadów na terytorium Unii lub poza nim. Nawet gdyby zużyty EEE był zbierany osobno i poddawany procesom recyklingu, jego zawartość rtęci, kadmu, ołowiu, sześciowartościowego chromu, polibromowanych bifenyli i polibromowanych eterów difenylowych prawdopodobnie stanowiłaby ryzyko dla zdrowia lub środowiska, w szczególności w przypadku przetwarzania zużytego EEE w warunkach nieoptymalnych.

(8) Biorąc pod uwagę wykonalność z punktu widzenia technicznego i gospodarczego, w tym dla małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), najefektywniejszym sposobem zapewnienia znacznego obniżenia ryzyka dla zdrowia i środowiska związanego z tymi substancjami, w celu osiągnięcia wybranego poziomu bezpieczeństwa w Unii, jest zastąpienie takich substancji w EEE bezpiecznymi lub bezpieczniejszymi materiałami. Ograniczenie stosowania takich niebezpiecznych substancji prawdopodobnie zwiększy możliwości i ekonomiczną rentowność recyklingu zużytego EEE oraz obniży negatywny wpływ na zdrowie pracowników zakładów utylizacji.

([1]) Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3.
([2]) Dz.U. C 30 z 4.2.1988, s. 1.
([3]) Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 7.
([4]) Dz.U. L 37 z 13.2.2003, s. 24.

▼B

(9) Substancje objęte niniejszą dyrektywą są naukowo dobrze zbadane i ocenione oraz są przedmiotem różnych środków zarówno w Unii, jak i na poziomie krajowym.

(10) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie powinny uwzględniać istniejące międzynarodowe wytyczne i zalecenia oraz opierać się na ocenie dostępnych informacji naukowo-technicznych. Środki te są niezbędne w celu osiągnięcia wybranego poziomu bezpieczeństwa zarówno środowiska, jak i zdrowia ludzi, przy należytym uwzględnieniu zasady ostrożności i przy uwzględnieniu ryzyka, które prawdopodobnie powstałoby w Unii w wyniku braku takich środków. Niniejsze środki powinny być poddawane ocenie i, jeśli to konieczne, dostosowane, biorąc pod uwagę dostępne informacje naukowo-techniczne. Załączniki do niniejszej dyrektywy powinny podlegać okresowemu przeglądowi, aby uwzględnić między innymi załączniki XIV i XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów ([1]). W szczególności za priorytet należy uznać zagrożenia dla zdrowia ludzkiego i dla środowiska wynikające ze stosowania heksabromocyklododekanu (HBCDD), ftalanu di(2-etyloheksylu), ftalanu benzylu butylu i ftalanu dibutylu. W celu dalszego ograniczenia substancji Komisja powinna ponownie zbadać substancje, które były przedmiotem poprzednich ocen, zgodnie z nowymi kryteriami określonymi w niniejszej dyrektywie w ramach pierwszego przeglądu.

(11) Niniejsza dyrektywa uzupełnia ogólne przepisy Unii w zakresie gospodarowania odpadami, takie jak dyrektywa 2008/98/WE i rozporządzenie (WE) nr 1907/2006.

(12) Do niniejszej dyrektywy należy dodać kilka definicji, aby określić zakres jej stosowania. Dodatkowo definicję sprzętu elektrycznego i elektronicznego należy uzupełnić definicją wyrażenia „uzależnione”, aby objąć wielofunkcyjny charakter niektórych produktów, w których zamierzone funkcje EEE zostaną określone na podstawie obiektywnych właściwości, np. projektu produktu i jego wprowadzenia do obrotu.

(13) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiająca ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów związanych z energią ([2]) umożliwia przyjęcie konkretnych wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów związanych z energią, które mogą być również objęte zakresem stosowania niniejszej dyrektywy. Dyrektywa 2009/125/WE i przyjęte na jej mocy środki wykonawcze pozostają bez uszczerbku dla przepisów Unii w zakresie gospodarowania odpadami.

(14) Stosowanie niniejszej dyrektywy nie powinno naruszać przepisów Unii dotyczących bezpieczeństwa oraz wymagań zdrowotnych i szczególnych przepisów Unii dotyczących gospodarowania odpadami, w szczególności dyrektywy 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów ([3]) oraz rozporządzenia (WE) nr 850/2004.

([1]) Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1.
([2]) Dz.U. L 285 z 31.10.2009, s. 10.
([3]) Dz.U. L 266 z 26.9.2006, s. 1.

▼B

(15) Należy uwzględnić rozwój techniczny EEE bez zawartości metali ciężkich, polibromowanych bifenyli i polibromowanych eterów difenylowych.

(16) Niezwłocznie po uzyskaniu naukowych dowodów oraz uwzględniając zasadę ostrożności, należy rozważyć ograniczenie dotyczące innych niebezpiecznych substancji, w tym substancji w bardzo małych ilościach lub o bardzo małej strukturze wewnętrznej lub powierzchniowej (nanomateriały), które mogą być niebezpieczne ze względu na właściwości związane z ich rozmiarem lub strukturą, jak również zastąpienie ich przez substancje bardziej przyjazne dla środowiska, które zapewniają przynajmniej ten sam poziom bezpieczeństwa konsumentów. W tym celu przegląd i zmiana wykazu substancji objętych ograniczeniem z załącznika II powinny być spójne, powinny maksymalizować synergię z działaniami podjętymi w świetle innych przepisów Unii, a w szczególności rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, a także powinny odzwierciedlać uzupełniający charakter tych działań, zapewniając jednocześnie wzajemnie niezależne oddziaływanie niniejszej dyrektywy i wspomnianego rozporządzenia. Należy zasięgnąć opinii właściwych zaangażowanych stron, a szczególną uwagę należy zwrócić na potencjalne skutki dla MŚP.

(17) Rozwój odnawialnych form energii jest jednym z kluczowych celów Unii, a wkład odnawialnych źródeł energii w osiągnięcie celów w zakresie ochrony środowiska i klimatu ma podstawowe znaczenie. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych ([1]) przypomina o potrzebie zapewnienia spójności tych celów z innymi przepisami unijnymi w zakresie ochrony środowiska. W rezultacie niniejsza dyrektywa nie powinna hamować rozwoju technologii wykorzystujących energie odnawialne, które nie stanowią zagrożenia dla zdrowia i środowiska i które są zrównoważone i rentowne.

(18) Wyłączenie z wymogu zastąpienia powinno zostać dozwolone w przypadku braku możliwości zastąpienia z naukowego oraz technicznego punktu widzenia, uwzględniając w szczególności sytuację MŚP lub, jeśli negatywny wpływ na środowisko, zdrowie lub bezpieczeństwo konsumenta spowodowany przez zastąpienie prawdopodobnie przeważy korzyści z zastąpienia w odniesieniu do środowiska, zdrowia i bezpieczeństwa konsumenta lub jeżeli nie można zapewnić niezawodności substytutów. Decyzja dotycząca wyłączeń i czasu trwania możliwych wyłączeń powinna uwzględniać dostępność substytutów oraz społeczno-gospodarczy wpływ zastąpienia. W stosownych przypadkach do ogólnego wpływu wyłączeń należy stosować koncepcję cyklu życia. Zastąpienie niebezpiecznych substancji w EEE powinno również zostać przeprowadzone w sposób niezagrażający zdrowiu i bezpieczeństwu użytkowników EEE. Wprowadzenie do obrotu wyrobów medycznych wymaga przeprowadzenia procedury oceny zgodności, zgodnie z dyrektywą Rady 93/42/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotyczącą wyrobów medycznych ([2]) i dyrektywą 98/79/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 1998 r. w sprawie wyrobów medycznych używanych do diagnozy *in vitro* ([3]), co może wymagać zaangażowania jednostki notyfikowanej wyznaczonej przez właściwe organy

([1]) Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16.
([2]) Dz.U. L 169 z 12.7.1993, s. 1.
([3]) Dz.U. L 331 z 7.12.1998, s. 1.

▼B

państwa członkowskiego. Jeżeli taka jednostka notyfikowana zaświadcza, że nie wykazano bezpieczeństwa potencjalnego substytutu w zamierzonym zastosowaniu w wyrobie medycznym lub wyrobie medycznym używanym do diagnostyki *in vitro*, używanie takiego potencjalnego substytutu będzie uważane za mające wyraźnie negatywny wpływ pod względem społeczno-gospodarczym, zdrowotnym, jak również pod względem bezpieczeństwa konsumentów. Składanie wniosków o przyznanie wyłączenia dla sprzętu powinno być możliwe od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy, nawet przed rzeczywistym objęciem wymienionego sprzętu zakresem stosowania niniejszej dyrektywy.

(19) Wyłączenia z ograniczenia stosowania niektórych szczególnych materiałów lub substancji powinny mieć ograniczony zasięg i czas trwania, aby stopniowo wycofać stosowanie niebezpiecznych substancji w EEE, biorąc pod uwagę, iż z czasem będzie można uniknąć wykorzystania tych substancji w takich zastosowaniach.

(20) Ponieważ ponowne użycie produktu, odnowienie oraz wydłużenie jego okresu użytkowania są korzystne, dostępne powinny być części zamienne.

(21) Procedury oceny zgodności EEE objętego niniejszą dyrektywą powinny być zgodne z odpowiednimi przepisami Unii, w szczególności z decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 768/2008/WE z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie wspólnych ram dotyczących wprowadzania produktów do obrotu ([1]). Harmonizacja procedur oceny zgodności powinna zapewnić producentom pewność prawną w odniesieniu do tego, co muszą przedstawić organom w Unii jako dowód zgodności.

(22) Oznakowanie zgodności produktów stosowane na poziomie unijnym, oznakowanie CE, powinno mieć również zastosowanie do EEE objętego niniejszą dyrektywą.

(23) Mechanizmy nadzoru rynku, określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającym wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu ([2]), stanowią mechanizmy zabezpieczające w celu sprawdzenia zgodności z niniejszą dyrektywą.

(24) W celu zapewnienia jednolitych warunków wdrażania niniejszej dyrektywy, w szczególności w odniesieniu do wytycznych i formatu wniosków o wyłączenia, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję ([3]).

([1]) Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 82.
([2]) Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 30.
([3]) Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

▼B

(25) Na użytek realizacji celów niniejszej dyrektywy Komisja powinna zostać uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej dotyczących zmian załącznika II (szczegółowe zasady zgodności z maksymalnymi wartościami stężenia) i dostosowania załączników III i IV do postępu naukowo-technicznego. Szczególne znaczenie ma przeprowadzenie przez Komisję stosownych konsultacji podczas prac przygotowawczych, w tym na szczeblu ekspertów.

(26) Zobowiązanie do transpozycji niniejszej dyrektywy do prawa krajowego powinno ograniczać się do tych przepisów, które stanowią zasadniczą zmianę w porównaniu z wcześniejszą dyrektywą. Zobowiązanie do transpozycji przepisów, które nie uległy zmianie, wynika z wcześniejszej dyrektywy.

(27) Niniejsza dyrektywa powinna pozostawać bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminu transpozycji do prawa krajowego i terminu rozpoczęcia stosowania dyrektywy określonej w załączniku VII część B.

(28) Przy przeglądzie niniejszej dyrektywy Komisja powinna przeprowadzić dogłębną analizę spójności z rozporządzeniem (WE) nr 1907/2006.

(29) Zgodnie z pkt 34 Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa ([1]) państwa członkowskie są zachęcane do sporządzania, dla ich własnych celów i w interesie Unii, własnych tabel, które w możliwie najszerszym zakresie odzwierciedlą zbieżność pomiędzy niniejszą dyrektywą i środkami transpozycji, oraz do ich upowszechniania.

(30) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy, czyli wprowadzenie ograniczeń w stosowaniu substancji niebezpiecznych w EEE, nie może być osiągnięty w stopniu wystarczającym przez państwa członkowskie, natomiast, ze względu na skalę problemu i jego wpływ na inne przepisy Unii w dziedzinie odzysku i unieszkodliwiania odpadów oraz obszary będące przedmiotem wspólnego zainteresowania, jak np. ochrona zdrowia ludzi, może zostać skuteczniej zrealizowany na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do realizacji tego celu,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsza dyrektywa określa zasady dotyczące ograniczenia stosowania substancji niebezpiecznych w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (EEE), aby przyczynić się do lepszej ochrony zdrowia ludzi i środowiska, w tym do przyjaznego dla środowiska odzysku i unieszkodliwiania zużytego EEE.

([1]) Dz.U. C 321 z 31.12.2003, s. 1.

▼B

Artykuł 2

Zakres stosowania

1. Z zastrzeżeniem ust. 2 niniejszą dyrektywę stosuje się do EEE należącego do kategorii wymienionych w załączniku I.

2. Bez uszczerbku dla art. 4 ust. 3 i art. 4 ust. 4 państwa członkowskie zapewniają możliwość dalszego wprowadzania do obrotu do dnia 22 lipca 2019 r. EEE, który nie był objęty zakresem stosowania dyrektywy 2002/95/WE, ale który byłby niezgodny z niniejszą dyrektywą.

3. Niniejszą dyrektywę stosuje się bez uszczerbku dla wymogów przepisów Unii dotyczących bezpieczeństwa i zdrowia oraz chemikaliów, w szczególności rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, a także wymogów szczególnych przepisów Unii dotyczących gospodarowania odpadami.

4. Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do:

a) sprzętu związanego z ochroną podstawowych interesów państw członkowskich w zakresie bezpieczeństwa, w tym broni, amunicji oraz materiałów wojskowych przeznaczonych wyłącznie do celów wojskowych;

b) sprzętu przeznaczonego do wysłania w przestrzeń kosmiczną;

c) sprzętu, który zaprojektowano specjalnie i przeznaczono do zainstalowania jako część innego sprzętu, który nie jest objęty zakresem stosowania niniejszej dyrektywy lub jest z niego wyłączony i może pełnić swoją funkcję wyłącznie jako część wymienionego sprzętu oraz być zastąpiony jedynie takim samym specjalnie zaprojektowanym sprzętem;

d) wielkogabarytowych stacjonarnych narzędzi przemysłowych;

e) wielkogabarytowych stałych instalacji;

f) środków transportu osób lub towarów, z wyłączeniem elektrycznych pojazdów dwukołowych, które nie posiadają homologacji;

g) maszyn jezdnych nieporuszających się po drogach, udostępnianych wyłącznie do użytku profesjonalnego;

h) aktywnych wyrobów medycznych do implantacji;

i) paneli fotowoltaicznych przeznaczonych do użytku w systemie zaprojektowanym, zmontowanym i zainstalowanym przez profesjonalny personel do stałego wykorzystywania w określonym miejscu w celu wytwarzania energii słonecznej do zastosowań publicznych, komercyjnych, przemysłowych i mieszkalnych;

j) sprzętu specjalnie zaprojektowanego do celów badawczo-rozwojowych, który jest udostępniany jedynie jako sprzęt do użytku profesjonalnego.

▼B

Artykuł 3

Definicje

Na użytek niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

1) „sprzęt elektryczny i elektroniczny” lub „EEE” oznacza sprzęt, którego prawidłowe działanie uzależnione jest od dopływu prądu elektrycznego lub obecności pól elektromagnetycznych, oraz sprzęt służący do wytwarzania, przesyłania i pomiaru takiego prądu i pól elektromagnetycznych i zaprojektowany do użycia przy napięciu nieprzekraczającym 1 000 woltów dla prądu przemiennego i 1 500 woltów dla prądu stałego;

2) na użytek pkt 1 „uzależnione” oznacza, w odniesieniu do EEE, potrzebę energii elektrycznej lub pól elektromagnetycznych do wypełniania co najmniej jednej zamierzonej funkcji;

3) „wielkogabarytowe stacjonarne narzędzia przemysłowe” oznaczają wielkogabarytowy zespół maszyn, sprzętu lub elementów składowych, współpracujących ze sobą w celu konkretnego zastosowania, trwale instalowany i odinstalowywany w konkretnym miejscu przez profesjonalny personel oraz użytkowany i utrzymywany przez profesjonalny personel w przemysłowym obiekcie produkcyjnym lub w obiekcie badawczo-rozwojowym;

4) „wielkogabarytowa stała instalacja” oznacza wielkogabarytowy zespół różnego rodzaju aparatury oraz, w stosownych przypadkach, innych urządzeń, które są montowane i instalowane przez profesjonalny personel, przeznaczone do trwałego użytkowania w z góry określonym i przeznaczonym do tego celu miejscu, a także odinstalowywane przez profesjonalny personel;

5) „przewody” oznaczają wszystkie przewody o napięciu znamionowym mniejszym niż 250 woltów służące jako przyłączenie lub przedłużenie w celu podłączenia EEE do gniazdka elektrycznego lub wzajemnego podłączenia dwóch lub większej liczby EEE;

6) „producent” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która produkuje EEE lub która zleca zaprojektowanie lub wytworzenie EEE oraz wprowadza go na rynek, pod własną nazwą lub znakiem towarowym;

7) „upoważniony przedstawiciel” oznacza osobę fizyczną lub prawną mającą siedzibę w Unii, która otrzymała pisemne pełnomocnictwo producenta do wykonywania w jego imieniu określonych zadań;

8) „dystrybutor” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną w łańcuchu dostaw, inną niż producent lub importer, która udostępnia EEE na rynku;

9) „importer” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, mającą siedzibę w Unii, wprowadzającą na rynek Unii EEE z państwa trzeciego;

10) „podmioty gospodarcze” oznaczają producentów, upoważnionych przedstawicieli, importerów i dystrybutorów;

11) „udostępnianie na rynku” oznacza każde dostarczanie EEE w celu jego dystrybucji, konsumpcji lub używania na rynku Unii, w ramach działalności handlowej, odpłatne lub nieodpłatne;

▼B

12) „wprowadzenie do obrotu” oznacza udostępnienie EEE na rynku Unii po raz pierwszy;

13) „norma zharmonizowana” oznacza normę przyjętą przez jeden z europejskich organów normalizacyjnych wymienionych w załączniku I do dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego ([1]), na podstawie wniosku Komisji złożonego zgodnie z art. 6 dyrektywy 98/34/WE;

14) „specyfikacja techniczna” oznacza dokument określający wymogi techniczne, jakie ma spełniać produkt, proces lub usługa;

15) „oznakowanie CE” oznacza oznakowanie, poprzez które producent wskazuje, że produkt spełnia mające zastosowanie wymagania określone w przepisach harmonizacyjnych Unii przewidujących jego umieszczanie;

16) „ocena zgodności” oznacza proces oceny wykazujący, czy zostały spełnione wymagania określone w niniejszej dyrektywie odnoszące się do EEE;

17) „nadzór rynku” oznacza czynności wykonywane i środki stosowane przez organy publiczne w celu zapewnienia, by EEE spełniał wymogi określone w niniejszej dyrektywie i nie stanowił zagrożenia dla zdrowia, bezpieczeństwa ani dla innych kwestii z zakresu ochrony interesu publicznego;

18) „odzyskanie produktu” oznacza dowolny środek mający na celu doprowadzenie do zwrotu produktu, który już został udostępniony użytkownikowi końcowemu;

19) „wycofanie z obrotu” oznacza dowolny środek mający na celu zapobieżenie udostępnieniu na rynku produktu znajdującego się w łańcuchu dostaw;

20) „jednorodny materiał” oznacza albo jeden materiał o jednolitym składzie, albo materiał, będący połączeniem materiałów, którego nie można mechanicznie rozłączyć lub rozdzielić na poszczególne materiały składowe poprzez działanie mechaniczne typu odkręcenie, przecięcie, kruszenie, mielenie i ścieranie;

21) „wyrób medyczny” oznacza wyrób medyczny w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. a) dyrektywy 93/42/EWG, który stanowi również EEE;

22) „wyrób medyczny do diagnostyki *in vitro*” oznacza wyrób medyczny używany do diagnozy *in vitro* w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. b) dyrektywy 98/79/WE;

23) „aktywny wyrób medyczny do implantacji” oznacza wyrób medyczny aktywnego osadzania w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. c) dyrektywy Rady 90/385/EWG z dnia 20 czerwca 1990 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw w państwach członkowskich dotyczących wyrobów medycznych aktywnego osadzania ([2]);

([1]) Dz.U. L 204 z 21.7.1998, s. 37.
([2]) Dz.U. L 189 z 20.7.1990, s. 17.

▼B

24) „przyrządy do nadzoru i kontroli w obiektach przemysłowych” oznaczają przyrządy do nadzoru i kontroli zaprojektowanie wyłącznie do celów przemysłowych lub użytku profesjonalnego;

25) „dostępność substytutu” oznacza możliwość wyprodukowania i dostarczenia substytutu w rozsądnym terminie w porównaniu do czasu wymaganego do wyprodukowania i dostarczenia substancji wyszczególnionych w wykazie w załączniku II;

26) „niezawodność substytutu” oznacza prawdopodobieństwo, że EEE wykorzystujący substytut należycie wykona wymaganą czynność w ustalonych warunkach i ustalonym okresie;

27) „część zamienna” oznacza oddzielną część EEE, która może zastąpić część EEE. Bez tej części EEE nie może działać zgodnie z przeznaczeniem. Funkcjonalność EEE zostaje przywrócona lub ulega poprawie po wymianie tej części na część zamienną;

28) „maszyny ruchome nieporuszające się po drogach udostępniane wyłącznie do użytku profesjonalnego” oznaczają udostępniane wyłącznie do użytku profesjonalnego maszyny z pokładowym źródłem zasilania, których funkcjonowanie wymaga poruszania się lub ciągłego lub półciągłego przemieszczania się między następującymi po sobie stałymi miejscami pracy.

Artykuł 4

Zapobieganie

1. Państwa członkowskie zapewniają, by wprowadzony do obrotu EEE, włącznie z przewodami i częściami zamiennymi służącymi do jego naprawy lub ponownego użycia, aktualizacji jego funkcjonalności lub zwiększenia jego możliwości, nie zawierał substancji wymienionych w załączniku II.

2. Na użytek niniejszej dyrektywy dopuszcza się nie więcej niż maksymalną wartość koncentracji wagowo w materiałach jednorodnych zgodnie z wyszczególnieniem w załączniku II. Komisja przyjmuje, w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 20 i na warunkach określonych w art. 21 i 22, szczegółowe przepisy dotyczące zgodności z maksymalnymi wartościami stężenia, biorąc pod uwagę między innymi powłoki powierzchniowe.

3. Ustęp 1 stosuje się do wyrobów medycznych i przyrządów do nadzoru i kontroli wprowadzanych do obrotu od dnia 22 lipca 2014 r., do wyrobów medycznych do diagnostyki *in vitro* wprowadzanych do obrotu od dnia 22 lipca 2016 r. oraz do przyrządów do nadzoru i kontroli w obiektach przemysłowych wprowadzanych do obrotu od dnia 22 lipca 2017 r.

4. Ustępu 1 nie stosuje się do przewodów lub części zamiennych służących do naprawy, ponownego użycia, aktualizacji funkcjonalności lub zwiększenia możliwości następującego sprzętu:

a) EEE wprowadzonego do obrotu przed dniem 1 lipca 2006 r.;

b) wyrobów medycznych wprowadzonych do obrotu przed dniem 22 lipca 2014 r.;

c) wyrobów medycznych do diagnostyki *in vitro* wprowadzonych do obrotu przed dniem 22 lipca 2016 r.;

▼B

d) przyrządów do nadzoru i kontroli wprowadzonych do obrotu przed dniem 22 lipca 2014 r.;

e) przyrządów do nadzoru i kontroli w obiektach przemysłowych wprowadzonych do obrotu przed dniem 22 lipca 2017 r.;

f) EEE, który korzysta z wyłączenia i który został wprowadzony do obrotu przed datą wygaśnięcia tego wyłączenia, w zakresie, w jakim dotyczy to danego wyłączenia.

5. Ustępu 1 nie stosuje się do ponownego użycia części zamiennych odzyskanych z EEE wprowadzonego do obrotu przed dniem 1 lipca 2006 r. w sprzęcie wprowadzonym do obrotu przed dniem 1 lipca 2016 r., jeżeli ponowne wykorzystanie odbywa się w zamkniętym systemie handlowym przyjmowania zwrotów, podlegającym kontroli, a konsument został powiadomiony o zastosowaniu części przeznaczonych do ponownego użycia.

6. Ustępu 1 nie stosuje się do zastosowań wymienionych w załącznikach III i IV.

Artykuł 5

Dostosowanie załączników do postępu naukowo-technicznego

1. W celu dostosowania załączników III i IV do postępu naukowo-technicznego, a także aby zrealizować cele określone w art. 1, Komisja przyjmuje w drodze pojedynczych aktów delegowanych zgodnie z art. 20 i na warunkach określonymi w art. 21 i 22 następujące środki:

a) włączenie materiałów i części składowych EEE do konkretnych zastosowań do wykazów w załącznikach III i IV, jeżeli to objęcie nie osłabi poziomu ochrony środowiska i zdrowia przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 1907/2006, oraz w przypadku spełnienia któregokolwiek z następujących warunków:

— ich usunięcie lub zastąpienie poprzez zmiany projektowe lub materiały i części składowe, które nie wymagają żadnych materiałów lub substancji wymienionych w załączniku II, jest naukowo lub technicznie niewykonalne,

— nie można zapewnić niezawodności substytutów,

— ogólny negatywny wpływ na środowisko, zdrowie i bezpieczeństwo konsumenta spowodowany przez zastąpienie prawdopodobnie przeważy ogólne korzyści z ich zastąpienia w odniesieniu do środowiska, zdrowia i bezpieczeństwa konsumenta.

Decyzja o włączeniu materiałów i części składowych EEE do wykazów w załącznikach III i IV oraz o czasie obowiązywania wyłączeń uwzględnia dostępność substytutów i społeczno-gospodarczy wpływ zastąpienia. Decyzje o czasie obowiązywania wyłączeń uwzględniają wszelkie potencjalne negatywne wpływy na innowacje. W stosownych przypadkach do oceny ogólnego wpływu wyłączeń stosuje się koncepcję cyklu życia;

▼B

b) wykreślenie materiałów i części składowych EEE z wykazów w załącznikach III i IV, jeżeli warunki określone w lit. a) przestają być spełnione.

2. Środki przyjęte zgodnie z ust. 1 lit. a) dla kategorii 1–7, 10 i 11 załącznika I obowiązują przez okres do pięciu lat, a dla kategorii 8 i 9 załącznika I przez okres do siedmiu lat. Okres obowiązywania ustalany jest po analizie indywidualnych przypadków i może zostać przedłużony.

Dla wyłączeń wymienionych w załączniku III w jego brzmieniu z dnia 21 lipca 2011 r. maksymalny okres obowiązywania, który może zostać przedłużony, wynosi pięć lat dla kategorii 1–7 i 10 załącznika I od dnia 21 lipca 2011 r. i siedem lat dla kategorii 8 i 9 załącznika I od odpowiednich dat określonych w art. 4 ust. 3, chyba że ustalony zostanie krótszy okres.

Dla wyłączeń wymienionych w załączniku IV w jego brzmieniu z dnia 21 lipca 2011 r. maksymalny okres obowiązywania, który może zostać przedłużony, wynosi siedem lat od odpowiednich dat określonych w art. 4 ust. 3, chyba że ustalony zostanie krótszy termin.

3. Wniosek o przyznanie, przedłużenie lub odwołanie wyłączenia składa się Komisji zgodnie z załącznikiem V.

4. Komisja:

a) potwierdza na piśmie odbiór wniosku w ciągu 15 dni od jego otrzymania. Na potwierdzeniu wskazana jest data wpływu wniosku;

b) powiadamia niezwłocznie państwa członkowskie o wniosku i udostępnia im wniosek wraz z wszelkimi innymi dostępnymi informacjami uzupełniającymi, dostarczonymi przez wnioskodawcę;

c) udostępnia publicznie streszczenie wniosku;

d) ocenia wniosek i jego uzasadnienie.

5. Wniosek o przedłużenie wyłączenia musi zostać złożony nie później niż 18 miesięcy przed datą wygaśnięcia wyłączenia.

Komisja podejmuje decyzję w sprawie wniosku o przedłużenie wyłączenia nie później niż 6 miesięcy przed datą wygaśnięcia obowiązującego wyłączenia, chyba że szczególne okoliczności uzasadniają inny termin. Dane wyłączenie pozostaje ważne do momentu podjęcia przez Komisję decyzji dotyczącej wniosku o przedłużenie.

6. W przypadku odrzucenia wniosku o przedłużenie wyłączenia lub odwołania wyłączenia, wyłączenie wygasa najwcześniej 12 miesięcy i najpóźniej 18 miesięcy od daty decyzji.

7. Przed dokonaniem zmian w załącznikach Komisja, między innymi, zasięga opinii podmiotów gospodarczych, podmiotów zajmujących się recyklingiem, podmiotów zajmujących się przetwarzaniem, organizacji środowiskowych oraz stowarzyszeń pracowniczych i konsumenckich oraz udostępnia opinii publicznej otrzymane komentarze.

▼B

8. Komisja określa zharmonizowany format wniosków, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, a także kompleksowe wytyczne dotyczące takich wniosków, biorąc pod uwagę sytuację MŚP. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 19 ust. 2.

Artykuł 6

Przegląd i zmiana wykazu substancji objętych ograniczeniem w załączniku II

1. W celu osiągnięcia celów określonych w art. 1 i biorąc pod uwagę zasadę ostrożności, przegląd, oparty na dogłębnej analizie, i zmiana wykazu substancji objętych ograniczeniem w załączniku II są rozpatrywane przez Komisję do dnia 22 lipca 2014 r., a następnie okresowo z własnej inicjatywy lub na wniosek państwa członkowskiego zawierający informacje, o których mowa w ust. 2.

Przegląd i zmiana wykazu substancji objętych ograniczeniem w załączniku II muszą być spójne z pozostałymi przepisami dotyczącymi chemikaliów, w szczególności z rozporządzeniem (WE) nr 1907/2006, i uwzględniać między innymi załączniki XIV i XVII do tego rozporządzenia. W przeglądzie wykorzystuje się ogólnie dostępną wiedzę uzyskaną dzięki wdrożeniu takich przepisów.

W celu dokonania przeglądu i zmiany załącznika II Komisja zwraca szczególną uwagę na to, czy substancja, w tym substancje w bardzo małych ilościach lub o bardzo małej strukturze wewnętrznej lub powierzchniowej, lub grupa podobnych substancji:

a) mogłyby mieć negatywny wpływ podczas gospodarowania zużytym EEE, w tym na możliwości przygotowania zużytego EEE do ponownego wykorzystania lub recyklingu materiałów pochodzących ze zużytego EEE;

b) mogłyby doprowadzić, ze względu na swoje przeznaczenie, do niekontrolowanego lub rozproszonego uwolnienia do środowiska tych substancji lub powstania niebezpiecznych pozostałości, produktów ich przemiany lub rozkładu w trakcie przygotowania do ponownego wykorzystania, recyklingu lub innego przetwarzania materiałów pochodzących ze zużytego EEE zgodnie z obecnymi warunkami operacyjnymi;

c) mogłyby doprowadzić do niemożliwego do zaakceptowania narażenia pracowników zajmujących się zbiórką i przetwarzaniem zużytego EEE;

d) mogłyby zostać zastąpione substytutami lub alternatywnymi technologiami, które mają mniej szkodliwe skutki.

W trakcie tego przeglądu Komisja prowadzi konsultacje z zainteresowanymi stronami, w tym z podmiotami gospodarczymi, podmiotami zajmującymi się recyklingiem, podmiotami zajmującymi się przetwarzaniem, organizacjami środowiskowymi oraz stowarzyszeniami pracowniczymi i konsumenckimi.

2. Wnioski o przegląd i zmianę wykazu substancji lub grupy podobnych substancji objętych ograniczeniem w załączniku II zawierają przynajmniej następujące elementy:

a) precyzyjne i zrozumiałe sformułowanie proponowanego ograniczenia;

▼B

b) odniesienia i dowody naukowe przemawiające za ograniczeniem;

c) informacje na temat wykorzystania substancji lub grupy podobnych substancji w EEE;

d) informacje na temat negatywnego wpływu lub narażenia na działanie w szczególności podczas operacji gospodarowania zużytym EEE;

e) informacje na temat możliwych substytutów i innych alternatyw, ich dostępności i niezawodności;

f) uzasadnienie wprowadzenia ogólnounijnego ograniczenia jako najbardziej odpowiedniego środka;

g) analiza społeczno-ekonomiczna.

3. Środki określone w niniejszym artykule są przyjmowane przez Komisję w formie aktów delegowanych zgodnie z art. 20, na warunkach określonych w art. 21 i 22.

Artykuł 7

Obowiązki producentów

Państwa członkowskie zapewniają, by:

a) producenci wprowadzający EEE do obrotu zapewniali jego zaprojektowanie i wytworzenie w sposób zgodny z wymogami określonymi w art. 4;

b) producenci sporządzali wymaganą dokumentację techniczną i przeprowadzali wewnętrzną kontrolę produkcji zgodnie z modułem A załącznika II do decyzji nr 768/2008/WE lub zlecali jej przeprowadzenie;

c) w przypadku wykazania zgodności EEE z obowiązującymi wymaganiami w wyniku przeprowadzenia procedury, o której mowa w lit. b), producenci sporządzali deklarację zgodności UE i umieszczali oznakowanie CE na produkcie końcowym. W przypadku gdy w innych mających zastosowanie przepisach Unii zawarty jest wymóg zastosowania procedury oceny zgodności, która jest co najmniej tak samo rygorystyczna, zgodność z wymogami art. 4 ust. 1 niniejszej dyrektywy może być wykazana w ramach tej procedury. Można sporządzić jednolitą dokumentację techniczną;

d) producenci byli zobowiązani przechowywać dokumentację techniczną oraz deklarację zgodności UE przez okres 10 lat od wprowadzenia EEE do obrotu;

e) producenci zapewniali stosowanie procedur mających na celu zapewnienie zgodności produkcji seryjnej. Odpowiednio uwzględnia się zmiany w projekcie i cechach charakterystycznych EEE oraz zmiany w normach zharmonizowanych lub specyfikacjach technicznych stanowiących odniesienie dla stwierdzenia zgodności produktu;

f) producenci prowadzili ewidencję EEE niezgodnych z wymaganiami, przypadków odzyskania produktu oraz informowali dystrybutorów o tego rodzaju działaniach;

▼B

g) producenci zapewniali, by ich EEE był opatrzony nazwą typu, numerem partii lub serii lub inną informacją umożliwiającą jego identyfikację, lub w przypadku gdy nie jest to możliwe ze względu na wielkość lub charakter EEE, by wymagane informacje były umieszczone na opakowaniu lub w dokumencie załączonym do EEE;

h) producenci opatrywali EEE swoim nazwiskiem, zarejestrowaną nazwą towarową lub zarejestrowanym znakiem towarowym i umieszczają swój adres kontaktowy na EEE, a jeżeli nie jest to możliwe – na opakowaniu lub w dokumencie załączonym do EEE. Adres musi wskazywać pojedynczy punkt, w którym można skontaktować się z producentem. W przypadku gdy inne mające zastosowanie przepisy Unii przewidują co najmniej tak samo rygorystyczny obowiązek umieszczenia nazwiska lub nazwy i adresu producenta, stosuje się te przepisy;

i) producenci, którzy uznają lub mają powody, by uważać, że wprowadzony przez nich do obrotu EEE nie jest zgodny z niniejszą dyrektywą, podejmowali natychmiast konieczne środki naprawcze w celu zapewnienia zgodności EEE, jego wycofania z obrotu lub odzyskania, stosownie do okoliczności, i niezwłocznie informowali o tym właściwe organy krajowe państw członkowskich, w których EEE został udostępniony, podając szczegółowe informacje, w szczególności na temat niezgodności oraz podjętych środków naprawczych;

j) na uzasadnione żądanie właściwego organu krajowego producenci udzielali mu wszelkich informacji i udostępniali dokumentację konieczną do wykazania zgodności danego EEE z niniejszą dyrektywą, w języku łatwo zrozumiałym dla tego organu krajowego, oraz na żądanie właściwego organu podejmowali z nim współpracę w działaniach ukierunkowanych na zapewnienie zgodności EEE wprowadzonego przez nich do obrotu z niniejszą dyrektywą.

Artykuł 8

Obowiązki upoważnionych przedstawicieli

Państwa członkowskie zapewniają, by:

a) producenci mieli możliwość wyznaczenia upoważnionego przedstawiciela na podstawie pisemnego pełnomocnictwa. Obowiązki określone w art. 7 lit. a) oraz sporządzanie dokumentacji technicznej nie wchodzą w zakres pełnomocnictwa upoważnionego przedstawiciela;

b) upoważniony przedstawiciel wykonywał zadania określone w pełnomocnictwie otrzymanym od producenta. Pełnomocnictwo musi umożliwiać upoważnionemu przedstawicielowi wykonywanie co najmniej następujących obowiązków:

— przechowywanie deklaracji zgodności UE oraz dokumentacji technicznej do dyspozycji krajowych organów nadzoru przez okres 10 lat od wprowadzenia EEE do obrotu,

— na uzasadnione żądanie właściwego organu krajowego udzielanie mu wszelkich informacji i udostępnianie dokumentacji koniecznej do wykazania zgodności danego EEE z niniejszą dyrektywą,

▼B

— na żądanie właściwego organu krajowego podejmowanie z nim współpracy w działaniach ukierunkowanych na zapewnienie zgodności EEE objętego pełnomocnictwem z niniejszą dyrektywą.

Artykuł 9

Obowiązki importerów

Państwa członkowskie zapewniają, aby:

a) importerzy wprowadzali do obrotu w Unii wyłącznie EEE zgodne z wymaganiami niniejszej dyrektywy;

b) przed wprowadzeniem EEE do obrotu importerzy zapewniali przeprowadzenie przez producenta odpowiedniej procedury oceny zgodności, a ponadto zapewnili sporządzenie przez producenta dokumentacji technicznej, opatrzenie EEE wymaganym oznakowaniem CE oraz aby towarzyszyły mu wymagane dokumenty ►C2 i aby producent spełnił wymagania określone w art. 7 lit. g) i h); ◄

c) jeżeli importer uznaje lub ma powody, by uważać, że EEE jest niezgodny z art. 4, nie wprowadzał on EEE do obrotu, dopóki nie zostanie zapewniona zgodność produktu, i aby importer poinformował o tym producenta oraz organy odpowiedzialne za nadzór rynku;

d) importerzy opatrywali EEE swoim nazwiskiem, zarejestrowaną nazwą towarową lub zarejestrowanym znakiem towarowym i umieszczali swój adres kontaktowy na EEE, a jeżeli nie jest to możliwe – na opakowaniu lub w dokumencie załączonym do EEE. W przypadku gdy inne mające zastosowanie przepisy Unii przewidują co najmniej tak samo rygorystyczny obowiązek umieszczenia nazwiska lub nazwy i adresu producenta, stosuje się te przepisy;

e) importerzy, w celu zapewnienia zgodności z niniejszą dyrektywą, prowadzili ewidencję EEE niezgodnego z wymaganiami i przypadków odzyskania EEE oraz informowali dystrybutorów o tego rodzaju działaniach;

f) importerzy, którzy uznają lub mają powody, by uważać, że wprowadzony przez nich do obrotu EEE nie jest zgodny z niniejszą dyrektywą, podejmowali natychmiast konieczne środki naprawcze w celu zapewnienia zgodności EEE, jego wycofania z obrotu lub odzyskania, stosownie do okoliczności, i niezwłocznie poinformowali o tym właściwe organy krajowe państw członkowskich, w których EEE został udostępniony, podając szczegółowe informacje, w szczególności na temat niezgodności oraz podjętych środków naprawczych;

g) importerzy przechowywali kopię deklaracji zgodności UE do dyspozycji organów nadzoru rynku przez okres 10 lat od wprowadzenia EEE do obrotu i zapewniali, by dokumentacja techniczna była dostępna do dyspozycji tych organów na ich żądanie;

h) importerzy na uzasadnione żądanie właściwego organu krajowego udzielili mu wszelkich informacji i udostępnili dokumentację konieczną do wykazania zgodności danego EEE z niniejszą dyrektywą w języku łatwo zrozumiałym dla tego właściwego organu krajowego oraz na żądanie właściwego organu podejmowali z nim współpracę w działaniach ukierunkowanych na zapewnienie zgodności EEE wprowadzonego przez nich do obrotu z niniejszą dyrektywą.

▼B

Artykuł 10

Obowiązki dystrybutorów

Państwa członkowskie zapewniają, aby:

a) dystrybutorzy zachowywali w swoich działaniach ostrożność, by upewnić się, czy EEE, który udostępniają na rynku, jest zgodny z obowiązującymi wymaganiami, w szczególności czy EEE jest opatrzony wymaganym oznakowaniem CE i czy towarzyszą mu wymagane dokumenty w języku łatwo zrozumiałym dla konsumentów i innych użytkowników końcowych w państwie członkowskim, w którym EEE ma zostać udostępniony na rynku, a także czy producent i importer spełnili wymagania określone w art. 7 lit. g) i h) oraz art. 9 lit. d);

b) jeżeli dystrybutor uznaje lub ma powody, by uważać, że EEE jest niezgodny z art. 4, nie udostępniał on EEE na rynku, dopóki nie zostanie zapewniona zgodność produktu, i aby informował on o tym producenta lub importera oraz organy odpowiedzialne za nadzór rynku;

c) dystrybutorzy, którzy uznają lub mają powody, by uważać, że udostępniony przez nich na rynku EEE jest niezgodny z niniejszą dyrektywą, podjęli konieczne środki naprawcze w celu zapewnienia zgodności EEE, jego wycofania lub odzyskania, stosownie do okoliczności, i aby niezwłocznie poinformowali oni o tym właściwe organy krajowe państw członkowskich, w których EEE został udostępniony, podając szczegółowe informacje, w szczególności na temat niezgodności oraz podjętych środków naprawczych;

d) na uzasadnione żądanie właściwego organu krajowego dystrybutorzy udzielili mu wszelkich informacji i udostępnili dokumentację konieczną do wykazania zgodności EEE z niniejszą dyrektywą oraz aby na żądanie właściwego organu podjęli z nim współpracę w działaniach ukierunkowanych na zapewnienie zgodności udostępnionego przez nich EEE z niniejszą dyrektywą.

Artykuł 11

Przypadki, w których obowiązki producentów dotyczą importerów i dystrybutorów

Państwa członkowskie zapewniają, aby na użytek niniejszej dyrektywy importera lub dystrybutora uważano za producenta i, aby podlegał on wymogom obowiązującym producenta określonym w art. 7, jeżeli wprowadza EEE do obrotu pod własną nazwą lub znakiem towarowym albo modyfikuje EEE już wprowadzony do obrotu w taki sposób, że może to mieć wpływ na zgodność z obowiązującymi wymaganiami.

Artykuł 12

Identyfikacja podmiotów gospodarczych

Państwa członkowskie zapewniają, aby przez okres 10 lat od daty wprowadzenia EEE do obrotu podmioty gospodarcze na żądanie wskazywały organom nadzoru rynku:

a) każdy podmiot gospodarczy, który dostarczył im EEE;

b) każdy podmiot gospodarczy, któremu dostarczyły EEE.

▼B

Artykuł 13

Deklaracja zgodności UE

1. Deklaracja zgodności UE stwierdza, że wykazano spełnienie wymogów określonych w art. 4.

2. Deklaracja zgodności UE ma układ odpowiadający wzorowi, zawiera elementy określone w załączniku VI oraz jest systematycznie aktualizowana. Jest ona tłumaczona na język lub języki zgodnie z wymogami państwa członkowskiego, w którym produkt wprowadza się do obrotu lub udostępnia.

W przypadku gdy inne mające zastosowanie przepisy Unii wymagają stosowania procedury oceny zgodności, która jest co najmniej tak samo rygorystyczna, zgodność z wymogami z art. 4 ust. 1 niniejszej dyrektywy może zostać wykazana w ramach tej procedury. Może zostać opracowana jednolita dokumentacja techniczna.

3. Poprzez sporządzenie deklaracji zgodności UE producent przyjmuje na siebie odpowiedzialność za zgodność EEE z niniejszą dyrektywą.

Artykuł 14

Ogólne zasady dotyczące oznakowania CE

Oznakowanie CE podlega ogólnym zasadom określonym w art. 30 rozporządzenia (WE) nr 765/2008.

Artykuł 15

Reguły i warunki umieszczania oznakowania CE

▼C1

1. Oznakowanie CE umieszcza się tak, by było widoczne, czytelne i niemożliwe do usunięcia z końcowego EEE lub z jego tabliczki znamionowej. W przypadku gdy nie jest to możliwe lub nie można tego zapewnić z uwagi na charakter wyrobu, umieszcza się je na opakowaniu i na dokumentach towarzyszących.

▼B

2. Oznakowanie CE umieszcza się przed wprowadzeniem EEE do obrotu.

3. Państwa członkowskie opierają się na istniejących mechanizmach w celu zapewnienia prawidłowego stosowania systemu regulującego oznakowanie CE oraz podejmują odpowiednie czynności w przypadku jego nieprawidłowego stosowania, jeżeli uznają to za wskazane. Państwa członkowskie przewidują sankcje za naruszenia, które mogą obejmować sankcje karne w przypadku poważnych naruszeń. Sankcje te muszą być współmierne do wagi naruszenia oraz stanowić skuteczny środek odstraszający, zapobiegający nieprawidłowemu stosowaniu oznakowania CE.

Artykuł 16

Domniemanie zgodności

1. W przypadku braku dowodów wskazujących na sytuację przeciwną, państwa członkowskie uznają na zasadzie domniemania, że EEE opatrzony oznakowaniem CE jest zgodny z niniejszą dyrektywą.

▼B

2. Materiały, elementy składowe i EEE, na których przeprowadzono testy i dokonano pomiarów wykazujących zgodność z wymogami określonymi w art. 4 lub które zostały poddane ocenie zgodnie ze normami zharmonizowanymi, do których odniesienia opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, uznaje się za zgodne z wymaganiami niniejszej dyrektywy.

Artykuł 17

Formalne zastrzeżenie wobec norm zharmonizowanych

1. W przypadku gdy państwo członkowskie lub Komisja uważa, że norma zharmonizowana nie spełnia całkowicie wymogów objętych tą normą, a określonych w art. 4, Komisja lub zainteresowane państwo członkowskie kieruje sprawę do komitetu powołanego na mocy art. 5 dyrektywy 98/34/WE, podając powody. Po konsultacji z właściwymi europejskimi organami normalizacyjnymi komitet niezwłocznie wydaje opinię.

2. Uwzględniając opinię komitetu, Komisja podejmuje decyzję o opublikowaniu, niepublikowaniu, opublikowaniu z ograniczeniami, utrzymaniu, utrzymaniu z ograniczeniami lub wycofaniu odniesień do danej normy zharmonizowanej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

3. Komisja informuje o tym odpowiednią europejską organizację normalizacyjną oraz, w razie konieczności, wnioskuje o zmianę danych norm zharmonizowanych.

Artykuł 18

Nadzór rynku i kontrola EEE wprowadzanego do obrotu w Unii

Państwo członkowskie sprawuje nadzór rynku zgodnie z art. 15–29 rozporządzenia (WE) nr 765/2008.

Artykuł 19

Procedura komitetowa

1. Komisję wspiera komitet ustanowiony na mocy art. 39 dyrektywy 2008/98/WE. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 20

Wykonanie przekazania

1. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 4 ust. 2, art. 5 ust. 1 i art. 6, przysługują Komisji przez okres pięciu lat od dnia 21 lipca 2011 r. Komisja sporządza sprawozdanie w odniesieniu do przekazanych uprawnień nie później niż sześć miesięcy przed upływem tego okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na taki sam okres, chyba że Parlament Europejski lub Rada odwoła je zgodnie z art. 21.

▼B

2. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja informuje o nim jednocześnie Parlament Europejski i Radę.

3. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych powierzone Komisji podlegają warunkom określonym w art. 21 i 22.

Artykuł 21

Odwołanie przekazania uprawnień

1. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 4 ust. 2, art. 5 ust. 1 i art. 6, może zostać odwołane w dowolnym momencie przez Parlament Europejski lub Radę.

2. Instytucja, która wszczęła procedurę wewnętrzną mającą na celu podjęcie decyzji o ewentualnym odwołaniu przekazanych uprawnień, dokłada starań w celu powiadomienia drugiej instytucji i Komisji w rozsądnym czasie przed podjęciem ostatecznej decyzji, określając, które z przekazanych uprawnień mogą być odwołane, i ewentualne przyczyny takiego odwołania.

3. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnień określonych w tej decyzji. Wchodzi ona w życie natychmiast lub z dniem w niej określonym. Nie narusza ona ważności już obowiązujących aktów delegowanych. Jest ona publikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 22

Sprzeciw wobec aktów delegowanych

1. Parlament Europejski lub Rada może wyrazić sprzeciw wobec aktu delegowanego w terminie dwóch miesięcy, licząc od daty powiadomienia.

Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady termin ten jest przedłużany o dwa miesiące.

2. Jeśli przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyrażą sprzeciwu wobec aktu delegowanego, jest on publikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i wchodzi w życie z dniem przewidzianym w jego przepisach.

Akt delegowany może zostać opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i wejść w życie przed upływem tego terminu, jeżeli zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformują Komisję, że nie zamierzają wyrazić sprzeciwu.

3. Jeśli Parlament Europejski lub Rada wyrażą sprzeciw wobec aktu delegowanego w terminie, o którym mowa w ust. 1, nie wchodzi on w życie. Instytucja, która wyraża sprzeciw wobec aktu delegowanego, przedstawia powody tego sprzeciwu.

▼B

Artykuł 23

Sankcje

Państwa członkowskie przyjmują przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w razie naruszenia przepisów krajowych przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą i podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wdrożenia. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Do dnia 2 stycznia 2013 r. państwa członkowskie powiadamiają o przyjętych przepisach Komisję i niezwłocznie zgłaszają wszystkie późniejsze zmiany, które ich dotyczą.

Artykuł 24

Przegląd

1. Nie później niż dnia 22 lipca 2014 r. Komisja bada potrzebę zmiany zakresu stosowania niniejszej dyrektywy w odniesieniu do EEE, o którym mowa w art. 2, i przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na ten temat, w stosownym wypadku wraz z wnioskiem ustawodawczym w odniesieniu do wszelkich ewentualnych wyłączeń dotyczących EEE.

2. Nie później niż dnia 22 lipca 2021 r. Komisja przeprowadza ogólny przegląd niniejszej dyrektywy i przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, w stosownym wypadku wraz z wnioskiem legislacyjnym.

Artykuł 25

Transpozycja

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, do dnia 2 stycznia 2013 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują one Komisji tekst tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 26

Uchylenia

Dyrektywa 2002/95/EWG, zmieniona aktami wymienionymi w załączniku VII część A, traci moc od dnia 3 stycznia 2013 r. bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminów transpozycji do prawa krajowego i rozpoczęcia stosowania dyrektywy określonej w załączniku VII część B.

Odesłania do uchylonej dyrektywy traktuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy i odczytuje zgodnie z tabelą korelacji w załączniku VIII.

▼B

Artykuł 27

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 28

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK I

Kategorie EEE objętego niniejszą dyrektywą

1. Wielkogabarytowe urządzenia gospodarstwa domowego
2. Małogabarytowe urządzenia gospodarstwa domowego
3. Sprzęt informatyczny i telekomunikacyjny
4. Sprzęt konsumencki
5. Sprzęt oświetleniowy
6. Narzędzia elektryczne i elektroniczne
7. Zabawki, sprzęt rekreacyjny i sportowy
8. Wyroby medyczne
9. Przyrządy do nadzoru i sterowania, włącznie z przyrządami do nadzoru i sterowania w obiektach przemysłowych
10. Automaty wydające
11. Inne EEE nieobjęte żadną z powyższych kategorii.

▼B

ZAŁĄCZNIK II

Substancje objęte ograniczeniem, o których mowa w art. 4 ust. 1, i maksymalne wartości ich stężenia dopuszczalne wagowo w materiałach jednorodnych

Ołów (0,1 %)

Rtęć (0,1 %)

Kadm (0,01 %)

Sześciowartościowy chrom (0,1 %)

Polibromowane bifenyle (PBB) (0,1 %)

Polibromowane etery difenylowe (PBDE) (0,1 %)

▼B

ZAŁĄCZNIK III

Zastosowania zwolnione z ograniczenia, o którym mowa w art. 4 ust. 1

Zwolnienie		Zakres i daty obowiązywania
1	Rtęć w jednotrzonkowych (kompaktowych) lampach fluorescencyjnych w ilościach nieprzekraczających (na jedną bańkę):	
1a)	Na potrzeby oświetlenia ogólnego < 30 W: 5 mg	Wygasa dnia 31 grudnia 2011 r.; po dniu 31 grudnia 2011 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. możliwe jest użycie 3,5 mg na jedną bańkę; po dniu 31 grudnia 2012 r. używa się 2,5 mg na jedną bańkę
1b)	Na potrzeby oświetlenia ogólnego ≥ 30 W < 50 W: 5 mg	Wygasa dnia 31 grudnia 2011 r.; po dniu 31 grudnia 2011 r. możliwe jest użycie 3,5 mg na jedną bańkę
1c)	Na potrzeby oświetlenia ogólnego ≥ 50 W < 150 W: 5 mg	
1d)	Na potrzeby oświetlenia ogólnego ≥ 150 W: 15 mg	
1e)	Na potrzeby oświetlenia ogólnego, o okrągłym lub kwadratowym kształcie bańki, o średnicy rurki ≤ 17 mm	Brak ograniczeń użycia do dnia 31 grudnia 2011 r.; po dniu 31 grudnia 2011 r. możliwe jest użycie 7 mg na jedną bańkę
1f)	Do celów specjalnych: 5 mg	
▼M16 1g)	Na potrzeby oświetlenia ogólnego < 30 W z okresem trwałości wynoszącym 20 000 godzin lub więcej: 3,5 mg	Wygasa dnia 31 grudnia 2017 r.
▼B 2a)	Rtęć w dwutrzonkowych liniowych lampach fluorescencyjnych na potrzeby oświetlenia ogólnego, w ilościach nieprzekraczających (na jedną lampę):	
2a) 1)	Z luminoforem trójpasmowym o normalnym okresie żywotności i średnicy rurki < 9 mm (np. T2): 5 mg	Wygasa dnia 31 grudnia 2011 r.; po dniu 31 grudnia 2011 r. możliwe jest użycie 4 mg na jedną lampę
2a) 2)	Z luminoforem trójpasmowym o normalnym okresie żywotności i średnicy rurki ≥ 9 mm i ≤ 17 mm (np. T5): 5 mg	Wygasa dnia 31 grudnia 2011 r.; po dniu 31 grudnia 2011 r. możliwe jest użycie 3 mg na jedną lampę
2a) 3)	Z luminoforem trójpasmowym o normalnym okresie żywotności i średnicy rurki > 17 mm i ≤ 28 mm (np. T8): 5 mg	Wygasa dnia 31 grudnia 2011 r.; po dniu 31 grudnia 2011 r. możliwe jest użycie 3,5 mg na jedną lampę
2a) 4)	Z luminoforem trójpasmowym o normalnym okresie żywotności i średnicy rurki > 28 mm (np. T12): 5 mg	Wygasa dnia 31 grudnia 2012 r.; po dniu 31 grudnia 2012 r. możliwe jest użycie 3,5 mg na jedną lampę
2a) 5)	Z luminoforem trójpasmowym o wydłużonym okresie żywotności (≥ 25 000 h): 8 mg	Wygasa dnia 31 grudnia 2011 r.; po dniu 31 grudnia 2011 r. możliwe jest użycie 5 mg na jedną lampę
2b)	Rtęć w innych lampach fluorescencyjnych w ilościach nieprzekraczających (na jedną lampę):	
2b) 1)	Lampy liniowe z luminoforem halofosforanowym o średnicy rurki > 28 mm (np. T10 i T12): 10 mg	Wygasa dnia 13 kwietnia 2012 r.
2b) 2)	Lampy inne niż liniowe z luminoforem halofosforanowym (wszystkie średnice): 15 mg	Wygasa dnia 13 kwietnia 2016 r.
2b) 3)	Lampy inne niż liniowe z luminoforem trójpasmowym o średnicy rurki > 17 mm (np. T9)	Brak ograniczeń użycia do dnia 31 grudnia 2011 r.; po dniu 31 grudnia 2011 r. możliwe jest użycie 15 mg na jedną lampę

▼B

Zwolnienie		Zakres i daty obowiązywania
2b) 4)	Lampy na inne potrzeby ogólnego oświetlenia i do celów specjalnych (np. lampy indukcyjne)	Brak ograniczeń użycia do dnia 31 grudnia 2011 r.; po dniu 31 grudnia 2011 r. możliwe jest użycie 15 mg na jedną lampę
3	Rtęć w lampach fluorescencyjnych z zimną katodą i w lampach fluorescencyjnych z zewnętrzną katodą (CCFL i EEFL) do celów specjalnych w ilościach nieprzekraczających (na jedną lampę):	
3a)	Lampy krótkie (≤ 500 mm)	Brak ograniczeń użycia do dnia 31 grudnia 2011 r.; po dniu 31 grudnia 2011 r. możliwe jest użycie 3,5 mg na jedną lampę
3b)	Lampy o średniej długości (> 500 mm i ≤ 1 500 mm)	Brak ograniczeń użycia do dnia 31 grudnia 2011 r.; po dniu 31 grudnia 2011 r. możliwe jest użycie 5 mg na jedną lampę
3c)	Lampy długie (> 1 500 mm)	Brak ograniczeń użycia do dnia 31 grudnia 2011 r.; po dniu 31 grudnia 2011 r. możliwe jest użycie 13 mg na jedną lampę
4a)	Rtęć w innych niskoprężnych lampach wyładowczych (w ilościach na jedną lampę)	Brak ograniczeń użycia do dnia 31 grudnia 2011 r.; po dniu 31 grudnia 2011 r. możliwe jest użycie 15 mg na jedną lampę
4b)	Rtęć w wysokoprężnych lampach sodowych na potrzeby oświetlenia ogólnego w ilościach nieprzekraczających (na jedną bańkę) w przypadku lamp o podwyższonym wskaźniku oddawania barw Ra > 60:	
4b)-I	P ≤ 155 W	Brak ograniczeń użycia do dnia 31 grudnia 2011 r.; po dniu 31 grudnia 2011 r. możliwe jest użycie 30 mg na jedną lampę
4b)-II	155 W < P ≤ 405 W	Brak ograniczeń użycia do dnia 31 grudnia 2011 r.; po dniu 31 grudnia 2011 r. możliwe jest użycie 40 mg na jedną lampę
4b)-III	P > 405 W	Brak ograniczeń użycia do dnia 31 grudnia 2011 r.; po dniu 31 grudnia 2011 r. możliwe jest użycie 40 mg na jedną bańkę
4c)	Rtęć w innych wysokoprężnych lampach sodowych na potrzeby oświetlenia ogólnego w ilościach nieprzekraczających (na jedną bańkę):	
4c)-I	P ≤ 155 W	Brak ograniczeń użycia do dnia 31 grudnia 2011 r.; po dniu 31 grudnia 2011 r. możliwe jest użycie 25 mg na jedną lampę
4c)-II	155 W < P ≤ 405 W	Brak ograniczeń użycia do dnia 31 grudnia 2011 r.; po dniu 31 grudnia 2011 r. możliwe jest użycie 30 mg na jedną lampę
4c)-III	P > 405 W	Brak ograniczeń użycia do dnia 31 grudnia 2011 r.; po dniu 31 grudnia 2011 r. możliwe jest użycie 40 mg na jedną bańkę
4d)	Rtęć w wysokoprężnych lampach rtęciowych (HPMV)	Wygasa dnia 13 kwietnia 2015 r.
4e)	Rtęć w lampach metalohalogenkowych (MH)	

▼B

Zwolnienie		Zakres i daty obowiązywania
4f)	Rtęć w innych lampach wyładowczych do celów specjalnych niewymienionych w niniejszym załączniku	
5a)	Ołów w szkle katodowych lamp elektronowych	
5b)	Ołów w szkle lamp fluorescencyjnych w ilości nieprzekraczającej 0,2 % masowo	
6a)	Ołów jako pierwiastek stopowy w stali do obróbki skrawaniem i w stali galwanizowanej zawierającej do 0,35 % ołowiu masowo	
6b)	Ołów jako pierwiastek stopowy w aluminium zawierającym do 0,4 % ołowiu masowo	
6c)	Stop miedzi zawierający do 4 % ołowiu masowo	
7a)	Ołów w stopach lutowniczych o wysokiej temperaturze topnienia (tj. stopach na bazie ołowiu zawierających nie mniej niż 85 % ołowiu masowo)	
7b)	Ołów w stopach lutowniczych serwerów, pamięci i systemów układu pamięci, infrastruktury sieci urządzeń przełączających, sygnalizujących, transmitujących, a także sieci zarządzania telekomunikacją	
7c)-I	Komponenty elektryczne i elektroniczne zawierające ołów w szklanych lub ceramicznych dielektrycznych elementach kondensatorów, np. w urządzeniach piezoelektrycznych lub w szklanych bądź ceramicznych składnikach matryc	
7c)-II	Ołów w ceramicznych dielektrycznych elementach kondensatorów o napięciu znamionowym 125 V AC lub 250 V DC lub wyższym	
7c)-III	Ołów w ceramicznych dielektrycznych elementach kondensatorów o napięciu znamionowym nieprzekraczającym 125 V AC lub 250 V DC	Wygasa dnia 1 stycznia 2013 r., a po tym terminie możliwe jest użycie w częściach zamiennych do sprzętu elektrycznego i elektronicznego wprowadzonego do obrotu przed dniem 1 stycznia 2013 r.
▼M1 7c)-IV	Ołów w materiałach ceramicznych stanowiących izolację kondensatorów PZT wchodzących w skład układów scalonych lub półprzewodników dyskretnych	Wygasa dnia 21 lipca 2016 r.
▼B 8a)	Kadm i jego związki w bezpiecznikach termicznych o jednorazowym zadziałaniu	Wygasa dnia 1 stycznia 2012 r., a po tym terminie możliwe jest użycie w częściach zamiennych do sprzętu elektrycznego i elektronicznego wprowadzonego do obrotu przed dniem 1 stycznia 2012 r.
8b)	Kadm i jego związki w stykach elektrycznych	

▼B

Zwolnienie		Zakres i daty obowiązywania
9	Sześciowartościowy chrom jako środek antykorozyjny stosowany w stali węglowej systemów chłodzących w chłodziarkach absorpcyjnych, do 0,75 % masowo w roztworze chłodzącym	
9b)	Ołów w panewkach i tulejach łożysk sprężarek zawierających czynnik chłodniczy do zastosowań w zakresie ogrzewania, wentylacji, klimatyzacji i chłodnictwa	
11a)	Ołów stosowany w systemach złączy stykowych zgodnych z technologią C-press	Możliwe jest użycie w częściach zamiennych do sprzętu elektrycznego i elektronicznego wprowadzonego do obrotu do dnia 24 września 2010 r.
11b)	Ołów stosowany w innych systemach złączy stykowych niż złącza stykowe zgodne z technologią C-press	Wygasa dnia 1 stycznia 2013 r., a po tym terminie możliwe jest użycie w częściach zamiennych do sprzętu elektrycznego i elektronicznego wprowadzonego do obrotu przed dniem 1 stycznia 2013 r.
12	Ołów jako materiał powlekający w pierścieniach typu „C” modułów termoprzewodzących	Możliwe jest użycie w częściach zamiennych do sprzętu elektrycznego i elektronicznego wprowadzonego do obrotu przed dniem 24 września 2010 r.
13a)	Ołów w przezroczystym szkle wykorzystywanym w zastosowaniach optycznych	
13b)	Kadm i ołów w filtrach szklanych i szkłach, do których odnoszą się normy wykorzystujące pomiar reflektancji	
14	Ołów w stopach lutowniczych składających się z więcej niż z dwóch elementów w połączeniach pomiędzy stykami i zespołami mikroprocesorów o zawartości ołowiu nie mniejszej niż 80 % i nie większej niż 85 % masowo	Wygasło dnia 1 stycznia 2011 r., a po tym terminie możliwe jest użycie w częściach zamiennych do sprzętu elektrycznego i elektronicznego wprowadzonego do obrotu przed dniem 1 stycznia 2011 r.
15	Ołów w stopach lutowniczych służących do zakończenia trwałego połączenia elektrycznego pomiędzy urządzeniem półprzewodnikowym a nośnikiem w ramach obwodów scalonych typu Flip-Chip	
16	Ołów w liniowych lampach żarowych z rurką pokrytą krzemianem	Wygasa dnia 1 września 2013 r.
17	Halogenek ołowiu używany jako czynnik promieniujący w wysokowydajnych lampach wyładowczych używanych do celów profesjonalnej reprografii	
18a)	Ołów jako aktywator w proszku fluorescencyjnym (1 % ołowiu masowo lub mniej) w lampach wyładowczych używanych jako lampy specjalistyczne w reprografii z wykorzystaniem diazotypii, litografii, pułapkach na owady, procesach fotochemicznych i obróbce chemicznej, zawierających luminofory, takie jak SMS ($(Sr,Ba)_2MgSi_2O_7$:Pb)	Wygasło dnia 1 stycznia 2011 r.
18b)	Ołów jako aktywator w proszku fluorescencyjnym (1 % ołowiu masowo lub mniej) w lampach wyładowczych używanych do opalania zawierających luminofory, takie jak BSP ($BaSi_2O_5$:Pb)	

▼B

Zwolnienie		Zakres i daty obowiązywania
19	Ołów z dodatkiem PbBiSn-Hg i PbInSn-Hg w poszczególnych składach jako główny amalgamat oraz z dodatkiem PbSn-Hg jako amalgamat dodatkowy w kompaktowych lampach energooszczędnych	Wygasa dnia 1 czerwca 2011 r.
20	Tlenek ołowiu używany w szkle łączącym przednie i tylnie substraty płaskich lamp fluorescencyjnych używanych w wyświetlaczach ciekłokrystalicznych	Wygasa dnia 1 czerwca 2011 r.
21	Ołów i kadm w farbach drukarskich do nakładania emalii na szkło, takie jak szkło borokrzemianowe i szkło sodowo-wapniowe	
23	Ołów w pokryciach elementów z małym rastrem innych niż złącza o rastrze 0,65 mm lub mniejszym	Możliwe jest użycie w częściach zamiennych do sprzętu elektrycznego i elektronicznego wprowadzonego do obrotu przed dniem 24 września 2010 r.
24	Ołów w lutach do lutowania dotyczącego wielowarstwowych kondensatorów ceramicznych z matrycą dyskową i planarną z otworami przelotowymi	
25	Tlenek ołowiu w wyświetlaczach z emiterami elektronowymi i przewodnictwem powierzchniowym (SED) wykorzystywany w elementach strukturalnych, a mianowicie w uszczelnieniu wykonanym ze szkła i uszczelce ze szkliwa	
26	Tlenek ołowiu w szklanej powłoce świetlówki „Blacklight blue”	Wygasa dnia 1 czerwca 2011 r.
27	Stopy ołowiu w lucie w przetwornikach akustycznych (przeznaczonych do wielogodzinnego funkcjonowania na poziomach mocy akustycznej 125 dB SPL i powyżej) stosowane w głośnikach o wysokiej mocy	Wygasło dnia 24 września 2010 r.
29	Ołów związany w szkle kryształowym, jak określono w załączniku I (kategorie 1, 2, 3 i 4) do dyrektywy Rady 69/493/EWG ([1])	
30	Stopy kadmu stosowane jako elektryczno-mechaniczne spoiwo lutownicze przewodników elektrycznych umiejscowionych bezpośrednio na cewce głosowej przetworników wykorzystywanych w głośnikach dużej mocy, o ciśnieniu dźwięku wynoszącym co najmniej 100 dB (A)	
31	Ołów w materiałach lutowniczych w bezrtęciowych płaskich lampach fluorescencyjnych (stosowanych np. w wyświetlaczach ciekłokrystalicznych, oświetleniu projektowym i przemysłowym)	
32	Tlenek ołowiu w uszczelnieniu wykonanym ze szkliwa stosowanym do produkcji zespołów okien dla tub laserów argonowych i kryptonowych	
33	Ołów w stopach lutowniczych służących do lutowania cienkich drutów miedzianych o średnicy 100 μm i mniejszej w transformatorach mocy	

▼B

Zwolnienie		Zakres i daty obowiązywania
34	Ołów w elementach potencjometrów dostrojczych opartych na cermecie	
36	Rtęć stosowana jako inhibitor rozpylania katodowego w wyświetlaczach plazmowych na prąd stały o zawartości do 30 mg na jeden wyświetlacz	Wygasło dnia 1 lipca 2010 r.
37	Ołów w warstwie powlekającej diody wysokiego napięcia na bazie szkła cynkowo-boranowego	
38	Kadm i tlenek kadmu w pastach grubowarstwowych stosowanych na podłożu z tlenku berylu dołączanego do aluminium	
39	Kadm w połączeniu z pierwiastkami grupy II–VI do konwersji długości fali światła z diody elektroluminescencyjnej LED (< 10 µg Cd na mm^2 powierzchni emisyjnej) do zastosowania w półprzewodnikowych systemach oświetlenia lub wyświetlania	Wygasa dnia 1 lipca 2014 r.
▼M2 40	Kadm w fotorezystorach przeznaczonych dla transoptorów analogowych stosowanych w profesjonalnych urządzeniach audio	Wygasa dnia 31 grudnia 2013 r.

▼B

(1) Dz.U. L 326 z 29.12.1969, s. 36.

▼B

ZAŁĄCZNIK IV

Zastosowania wyłączone z ograniczenia, o którym mowa w art. 4 ust. 1, w odniesieniu do wyrobów medycznych i przyrządów do nadzoru i kontroli

Sprzęt wykorzystujący lub wykrywający promieniowanie jonizujące

1. Ołów, kadm i rtęć w czujnikach promieniowania jonizującego

2. Łożyska ołowiowe w lampach rentgenowskich

3. Ołów we wzmacniaczach promieniowania elektromagnetycznego: płytka mikrokanałowa i płyta kapilarna

4. Ołów w szklanej frycie w lampach rentgenowskich i wzmacniaczach obrazu oraz ołów w spoiwach szklanych do montowania laserów gazowych i lamp próżniowych, które konwertują promieniowanie elektromagnetyczne na elektrony

5. Ołów w osłonach przeciwko promieniowaniu jonizującemu

6. Ołów w przedmiotach badanych promieniami rentgenowskimi

7. Kryształy stearynianu ołowiu do dyfrakcji promieni rentgenowskich

8. Źródło radioaktywnych izotopów kadmu do rentgenowskich spektrometrów fluorescencyjnych

Czujniki, wykrywacze i elektrody

1a. Ołów i kadm w selektywnych elektrodach jonowych, włącznie ze szkłem w elektrodach do pomiaru pH

1b. Anody ołowiowe w elektrochemicznych czujnikach tlenu

1c. Ołów, kadm i rtęć w czujnikach na podczerwień

1d. Rtęć w elektrodach referencyjnych: chlorek rtęci o niskim stężeniu chloru, siarczan rtęci i tlenek rtęci

Inne

9. Kadm w laserach helowo-kadmowych

10. Ołów i kadm w lampach spektroskopowych do absorpcji atomowej

11. Ołów w stopach jako nadprzewodnik i przewodnik termiczny w magnetycznym rezonansie jądrowym (MRI)

▼M11

12. Ołów i kadm w spoiwach metalowych tworzących nadprzewodzące obwody magnetyczne w czujnikach MRI, SQUID, NMR (magnetycznego rezonansu jądrowego) lub FTMS (absorpcyjnego spektrometru masowego). Wygasa dnia 30 czerwca 2021 r.

▼B

13. Ołów w przeciwwagach

14. Ołów w monokrystalicznych materiałach piezoelektrycznych dla przetworników ultradźwiękowych

15. Ołów w stopach lutowniczych do łączenia z przetwornikami ultradźwiękowymi

16. Rtęć w bardzo dokładnych mostach pomiarowych pojemności i strat oraz we włącznikach i przekaźnikach RF wysokiej częstotliwości w przyrządach do nadzoru i kontroli, nie przekraczając 20 mg rtęci na każdy włącznik lub przekaźnik

17. Ołów w stopach lutowniczych do przenośnych defibrylatorów

18. Ołów w stopach lutowniczych do wysokowydajnych modułów obrazowania podczerwonego do wykrywania w zakresie 8–14 μm

▼B

19. Ołów w ekranach ciekłokrystalicznych na silikonie (LCoS)

20. Kadm w filtrach pomiarowych promieniowania rentgenowskiego

▼M4

21. Kadm w powłokach fosforowych w sprzęcie wzmacniającym obrazy na zdjęciach rentgenowskich do dnia 31 grudnia 2019 r. i w częściach zamiennych do systemów prześwietlania promieniami Rentgena wprowadzonych do obrotu na rynku UE przed dniem 1 stycznia 2020 r.

▼M5

22. Marker zawierający octan ołowiu stosowany w stereotaktycznych ramach na głowę używanych w badaniach techniką tomografii komputerowej i rezonansu magnetycznego oraz w systemach lokalizacji w sprzęcie do leczenia promieniowaniem gamma i radioterapii cząsteczkowej. Przestaje obowiązywać w dniu 30 czerwca 2021 r.

▼M3

23. Ołów jako składnik stopów w łożyskach i powierzchniach ścierających się w sprzęcie medycznym wystawionych na działanie promieniowania jonizującego przestaje obowiązywać w dniu 30 czerwca 2021 r.

▼M6

24. Ołów umożliwiający próżnioszczelne połączenie aluminium i stali we wzmacniaczach obrazu RTG. Wygasa dnia 31 grudnia 2019 r.

▼M8

25. Ołów w powłokach powierzchniowych systemów złączy stykowych wymagających złączy niemagnetycznych, które są długotrwale użytkowane w temperaturze poniżej – 20 ° C w normalnych warunkach pracy i składowania. Wygasa dnia 30 czerwca 2021 r.

▼M7

26. Ołów w

— stopach lutowniczych na płytkach obwodów drukowanych,

— powłokach zakończeń komponentów elektrycznych i elektronicznych i powłokach płytek obwodów drukowanych,

— stopach lutowniczych stosowanych przy łączeniu przewodów i kabli,

— stopach lutowniczych łączących przetworniki i czujniki,

które są długotrwale używane w temperaturze poniżej – 20 ° C w normalnych warunkach pracy i składowania.

Wygasa dnia 30 czerwca 2021 r.

▼M9

27. Ołów w

— stopach lutowniczych,

— powłokach zakończeń komponentów elektrycznych i elektronicznych i płytek obwodów drukowanych,

— połączeniach przewodów elektrycznych, osłonach i złączkach w obudowie,

stosowanych w

a) polach magnetycznych w promieniu 1 m od izocentrum magnesu w sprzęcie medycznym do obrazowania rezonansem magnetycznym, włączając w to monitory pacjenta przystosowane do użytku w takim promieniu; lub

b) w polach magnetycznych w odległości nieprzekraczającej 1 m od zewnętrznej powierzchni magnesów cyklotronu, magnesów do przenoszenia i kontroli kierunku wiązki, stosowanych w terapii cząsteczkowej.

Wygasa dnia 30 czerwca 2020 r.

▼**M10**

28. Ołów w stopach lutowniczych stosowanych przy mocowaniu detektorów z matrycą cyfrową, wykonanych z tellurku kadmowego lub tellurku kadmowo-cynkowego, do płytek obwodów drukowanych. Wygasa dnia 31 grudnia 2017 r.

▼**M12**

29. Ołów w stopach, pełniący funkcję nadprzewodnika lub przewodnika termicznego, stosowany w głowicach chłodziarek kriogenicznych lub w sondach chłodzonych kriogenicznie, lub też w chłodzonych kriogenicznie systemach połączeń ekwipotencjalnych, w wyrobach medycznych (kategoria nr 8) lub w przyrządach do nadzoru i kontroli w obiektach przemysłowych. Wygasa dnia 30 czerwca 2021 r.

▼**M13**

30. Sześciowartościowy chrom stosowany przy nakładaniu warstwy metali alkalicznych w procesie wytwarzania fotokatod we wzmacniaczach obrazu RTG do dnia 31 grudnia 2019 r. i w częściach zamiennych do systemów RTG wprowadzonych do obrotu na rynku UE przed dniem 1 stycznia 2020 r.

▼**M17**

31. Ołów, kadm i sześciowartościowy chrom w częściach zamiennych służących do ponownego użycia, odzyskanych z wyrobów medycznych wprowadzonych do obrotu przed dniem 22 lipca 2014 r. i wykorzystywanych w sprzęcie objętym kategorią 8, wprowadzonym do obrotu przed dniem 22 lipca 2021 r., pod warunkiem że ponowne wykorzystanie odbywa się w zamkniętym systemie handlowym przyjmowania zwrotów, podlegającym kontroli, a konsument został powiadomiony o zastosowaniu części przeznaczonych do ponownego użycia. Wygasa dnia 21 lipca 2021 r.

▼**M14**

32. Ołów w stopach lutowniczych na płytkach obwodów drukowanych czujników oraz urządzeń rejestrujących dane w pozytonowych tomografach emisyjnych, zintegrowanych ze sprzętem do obrazowania rezonansem magnetycznym. Wygasa dnia 31 grudnia 2019 r.

▼**M15**

33. Ołów w stopach lutowniczych na płytkach zbiorczych obwodów drukowanych stosowanych w mobilnych wyrobach medycznych należących zgodnie z dyrektywą 93/42/EWG do klasy IIa i IIb, innych niż przenośne defibrylatory. Wygasa w dniu 30 czerwca 2016 r. w odniesieniu do klasy IIa i w dniu 31 grudnia 2020 r. w odniesieniu do klasy IIb

▼**M18**

34. Ołów jako aktywator w proszku fluorescencyjnym lamp wyładowczych stosowanych w lampach do fotoforezy pozaustrojowej zawierających luminofory BSP ($BaSi_2O_5$:Pb). Wygasa dnia 22 lipca 2021 r.

▼B

ZAŁĄCZNIK V

Wnioski o przyznanie, przedłużenie i odwołanie wyłączeń, o których mowa w art. 5

Wnioski o wyłączenia, przedłużenie wyłączeń lub, odpowiednio, odwołanie wyłączeń mogą być składane przez producenta, upoważnionego przedstawiciela producenta lub każdy podmiot gospodarczy w łańcuchu dostaw i zawierają przynajmniej następujące elementy:

a) nazwę/imię i nazwisko, adres i dane kontaktowe wnioskodawcy;

b) informacje dotyczące materiału lub części składowej i konkretnych zastosowań danej substancji w tym materiale i części składowej, dla których wnioskuje się o wyłączenie lub o jego odwołanie, a także ich cechy charakterystyczne;

c) możliwe do zweryfikowania i zawierające wszelkie niezbędne odniesienia uzasadnienie przyznania wyłączenia lub jego odwołania zgodnie z warunkami określonymi w art. 5;

d) analizę ewentualnych alternatywnych substancji, materiałów lub projektów w oparciu o cykl życia, obejmującą – o ile to możliwe – informacje na temat niezależnych badań naukowych, recenzowanych prac i działań rozwojowych prowadzonych przez wnioskodawcę oraz analizę dostępności takich alternatyw;

e) informacje na temat ewentualnego przygotowywania do ponownego użycia lub recyklingu materiałów pochodzących ze zużytego EEE i na temat przepisów dotyczących odpowiedniego przetwarzania odpadów zgodnie z załącznikiem II do dyrektywy 2002/96/WE;

f) inne istotne informacje;

g) proponowane działania w celu opracowania, wnioskowania o opracowanie lub stosowania ewentualnych substancji alternatywnych, w tym harmonogram takich działań wnioskodawcy;

h) w stosownych przypadkach – wskazanie informacji, które powinny być traktowane jako zastrzeżone, wraz z dającym się zweryfikować uzasadnieniem;

i) w przypadku wnioskowania o wyłączenie – propozycję precyzyjnego i jasnego brzmienia danego wyłączenia;

j) streszczenie wniosku.

▼B

ZAŁĄCZNIK VI

DEKLARACJA ZGODNOŚCI UE

1. Nr … (niepowtarzalny identyfikator EEE):
2. Nazwa/imię i nazwisko i adres producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela:
3. Niniejsza deklaracja zgodności wydana zostaje na wyłączną odpowiedzialność producenta (lub instalatora):
4. Przedmiot deklaracji (identyfikator EEE umożliwiający odtworzenie jego historii. W stosownych przypadkach może zawierać zdjęcie):
5. Opisany powyżej przedmiot deklaracji jest zgodny z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/65/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie ograniczenia stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (*):
6. Jeżeli stosowne, odwołania do odnośnych norm zharmonizowanych, które zastosowano, lub do specyfikacji technicznych, w odniesieniu do których deklarowana jest zgodność:
7. Informacje dodatkowe:

Podpisano w imieniu: .....

(miejsce i data wydania)

(nazwisko, stanowisko) (podpis)

(*) Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 88.

▼B

ZAŁĄCZNIK VII

CZĘŚĆ A

Uchylona dyrektywa wraz z jej kolejnymi zmianami

(o których mowa w art. 26)

Dyrektywa 2002/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady	(Dz.U. L 37 z 13.2.2003, s. 19)
Decyzja Komisji 2005/618/WE	(Dz.U. L 214 z 19.8.2005, s. 65)
Decyzja Komisji 2005/717/WE	(Dz.U. L 271 z 15.10.2005, s. 48)
Decyzja Komisji 2005/747/WE	(Dz.U. L 280 z 25.10.2005, s. 18)
Decyzja Komisji 2006/310/WE	(Dz.U. L 115 z 28.4.2006, s. 38)
Decyzja Komisji 2006/690/WE	(Dz.U. L 283 z 14.10.2006, s. 47)
Decyzja Komisji 2006/691/WE	(Dz.U. L 283 z 14.10.2006, s. 48)
Decyzja Komisji 2006/692/WE	(Dz.U. L 283 z 14.10.2006, s. 50)
Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/35/WE	(Dz.U. L 81 z 20.3.2008, s. 67)
Decyzja Komisji 2008/385/WE	(Dz.U. L 136 z 24.5.2008, s. 9)
Decyzja Komisji 2009/428/WE	(Dz.U. L 139 z 5.6.2009, s. 32)
Decyzja Komisji 2009/443/WE	(Dz.U. L 148 z 11.6.2009, s. 27)
Decyzja Komisji 2010/122/UE	(Dz.U. L 49 z 26.2.2010, s. 32)
Decyzja Komisji 2010/571/UE	(Dz.U. L 251 z 25.9.2010, s. 28)

CZĘŚĆ B

Wykaz terminów transpozycji do prawa krajowego

(zgodnie z art. 26)

Dyrektywa	Termin transpozycji
2002/95/EC	12 sierpnia 2004 r.
2008/35/EC	—

▼B

ZAŁĄCZNIK VIII

Tabela korelacji

Dyrektywa 2002/95/WE	Niniejsza dyrektywa
Artykuł 1	Artykuł 1
Artykuł 2 ust. 1	Artykuł 2 ust. 1, art. 2 ust. 2, załącznik I
Artykuł 2 ust. 2	Artykuł 2 ust. 3
Artykuł 2 ust. 3	Artykuł 2 ust. 4 wyrażenie wprowadzające
—	Artykuł 2 ust. 4
Artykuł 3 lit. a)	Artykuł 3 pkt 1 i 2
Artykuł 3 lit. b)	—
—	Artykuł 3 pkt 6–28
Artykuł 4 ust. 1	Artykuł 4 ust. 1, załącznik II
—	Artykuł 4 ust. 3 i 4
Artykuł 4 ust. 2	Artykuł 4 ust. 6
Artykuł 4 ust. 3	—
Artykuł 5 ust. 1 wyrażenie wprowadzające	Artykuł 5 ust. 1 wyrażenie wprowadzające
Artykuł 5 ust. 1 lit. a)	Artykuł 4 ust. 2
Artykuł 5 ust. 1 lit. b)	Artykuł 5 ust. 1 lit. a) tiret pierwsze i trzecie
—	Artykuł 5 ust. 1 lit. a) tiret drugie
	Artykuł 5 ust. 1 lit. a) ostatni akapit
Artykuł 5 ust. 1 lit. c)	Artykuł 5 ust. 1 lit. b)
—	Artykuł 5 ust. 2
	Artykuł 5 ust. 3–6
Artykuł 5 ust. 2	Artykuł 5 ust. 7
—	Artykuł 5 ust. 8
Artykuł 6	Artykuł 6
—	Artykuły 7–18
Artykuł 7	Artykuły 19–22
Artykuł 8	Artykuł 23
Artykuł 9	Artykuł 25
—	Artykuł 26
Artykuł 10	Artykuł 27
Artykuł 11	Artykuł 28
—	Załączniki I i II
Załącznik pkt 1–39	Załącznik III pkt 1–39
—	Załączniki IV, V, VI–VIII